

DÖVAS

församlingsblad

2/2026

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå stift/distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Riikka Honkavaara
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: riikka.honkavaara@evl.fi

Åbo distrikt:

Tiinakaisa Honkasalo
Tavastgatan 13, 20501 Åbo
Mobiltelefon: 050-4288273
e-postadress: tiinakaisa.honkasalo@evl.fi

Teckenspråkskunnig församlingspastor:

Meri Yliportimo (tjänstledig)
Larssonsvägen 1
10600 Ekenäs
Mobiltelefon: 044-7553601 (sms/Whatsapp)
e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

**Sakkuning inom tillgänglighets- och
dövarbete på Kyrkostyrelsen:**

Sari Timonen
Mobiltelefon: 040-6104518
e-postadress: sari.timonen@evl.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 47
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg, Hannele Rabb
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/
Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: PunaMusta
ISSN 2814-4619

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före

28.9

Var barmhärtig

Jesus sade:

”Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig. Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.” (Luk. 6:36-42)

”Var barmhärtiga, medkännande, som Gud är barmhärtig mot er”, säger Jesus. Ursprunget till ordet barmhärtig kommer från lågtyskans arm + hjärta. Arm i betydelsen fattig. Att bara barmhärtig betyder alltså att känna medkänsla för den som har det sämre ställt.

I Lukasevangeliet varnar Jesus oss från att vara dömande. Tvärtom skall vi känna medkänsla till varandra. Det är lätt att tänka: ”Inga problem för mig! Jag tänker ju på andras bästa.”

Men börjar man tänka efter så dömer vi varandra lättare än vi tror. Kanske vi går förbi en grupp människor på gatan och tänker ”tur att jag inte är så som de där!” Då har vi dömt dem. Vi har dömt på deras utseende. Kanske de mår dåligt? Kanske de har en dålig dag. Kanske de tillhör en annan kultur eller grupp än de vi själv tillhör? Hur som helst ser vi ju bara en liten del av deras personlighet. Vi kan ju inte veta hurdana de innerst inne är. Vi kunde ju dela ett intresse eller ha lika härlig humor?

Hur ska vi göra? Ja, efter att vi kastat en blick på dem, är det bara att bara gå förbi och tänka: ”Vi är olika, men alla har rätt att vara just sådana som vi är. Alla har rätt att vara just här jag är.”

Lyckligtvis är vår Gud en förlåtande Gud. Då vi grämer oss över att vi än en gång dömdes för snabbt, förlåter Gud vår miss. Han ger oss nya möjligheter att lära oss att inte döma utan konstatera att alla är skapta just så som Gud vill att vi är. Gud är ju en medkännande Gud.

O du, min Gud, som skapat
allt vackert med din hand,
jag vill så gärna vandra
din stig längs livets strand.
Du räknar alla sandkorn där,
för allting lika viktigt är.
Här är nu glädjens budskap,
här är nu glädjens bud.

(psalm: 924:4)

Text: Maria Lindberg
Psalmtext: Göran Andersson

Carl Oscar Malm

I år, 2026, har det gått 200 år sedan grundaren av den första dövskolan i Finland, Carl Oscar Malm, föddes. Det firas på olika sätt på olika platser i Finland. Också Dövas församlingsblad vill lyfta fram denna stora man.

Carl Oscar Malm föddes 12.2.1826 i Eura. Malm föddes hörande men förlorade hörseln under tidig barndom. Hans föräldrar var Anders Gustaf Malm, kanslist och länsfiskal i Kymmenegårds länsstyrelse, och Katarina Juliana Tandefelt. Då Carl Oscar var 7 år gammal, flyttade familjen till Borgå.

En begåvad elev

Eftersom det var en bildad familj, skickade Carl Oscars far sin 8-åriga döva son till Manillaskolan i Stockholm. Eftersom Carl Oscar var en begåvad elev, fungerade han också som assisterande lärare. Carl Oscars skolgång avslutades år 1845. Redan ett år senare grundade Malm en privat dövskola i Borgå.

Nätverkande ledde till pengar

Malm var en del av societeten i Borgå, som på den tiden var en livlig skolstad med ca 3 000 invånare. En del av Carl Oscars bekanta kunde något slags teckenspråk. Utom teckenspråket kunde han svenska, finska, tyska, franska och engelska. Därför kunde Malm skriftligen dela tankar med sin vän och kollega Johan Ludvig Runeberg, som vid samma tid var lektor i Borgå Gymnasium. Tack vare Runeberg och biskop Carl Henrik Alopæus kunde man samla pengar till skolan.

Dövskolan flyttade till Åbo

År 1859 blev dövskolan statlig och flyttade till Åbo. Malm följde efter som lärare. Han fick inte leda skolan, eftersom det ansågs att det behöver en hörande göra. Arbetet i den nya skolan i Åbo var givande men han kom inte in i den sociala gemenskapen.

Intressen

Till Carl Oscars intressen hörde snickeri, simning, naturvetenskaper och astronomi. Därtill gillade han

Foto från 2010 ur Dövas församlingsblads arkiv. Då firade man dövskolan i Åbo som hade grundats för 150 år sedan. Carl Oscar är på bilden bakom blommorna.

att spela schack.

Carl Oscar Malm dog, bara 37 år gammal, 8.6.1863 i Åbo.

År 1915 fick Malm ett eget rum på Dövas museum (öppnat 1907). Rummet förekommer inte längre i det nyöppnade museet. Hösten 2026 kommer en utställning om Carl Oscar Malm och dövskolan att öppnas i J. L. Runebergs hem i Borgå. Utställningen är ett samarbete mellan Dövas museum, Arbetar-museet Werstas och Borgå museum.

Text: Maria Lindberg

Källor: http://www.tkm.fi/CO_Malm/malm_main_se.htm
https://fi.wikipedia.org/wiki/Carl_Oscar_Malm 25.5.2026

Foto ur Dövas församlingsblads arkiv. I hörnet vid Mellangatan och Vävaregränd finns huset där Carl Oscar Malm startade Finlands första dövskola 1846.

Jubileumsfesthelg i Borgå 16–18.10

Det här året är ett speciellt år med flera jubileer. För det första är det 200 år sen Carl Oscar Malm föddes. För det andra är det 180 år sen dövundervisningen i Finland fick sin start, och för det tredje är det 100 år sen bysten av Carl Oscar Malm restes på dövskolans gård. Firandet av allt detta sker 16–18.10 i Borgå. Programmet ser ut så här:

Fredag 16.10: Samling kl 17–21 vid Borgå Nejdens Döva rf (Tornstigen 10). Kaffe och samtal.

Lördag 17.10: kl 10 Rundvandring till dövskolans tidigare platser, museibesök och på kvällen huvudfest (kl 19–23) med middag (buffé 85 €/person, betalas på plats) på Villa Haikko (Haikkovägen 114).

Söndagen 18.10: kl 11 Guidning på gravgården och gudstjänst kl 15 med dövräst Janne Rissanen. Programmet slutar kl 17 och då får man fara hem med trevliga minnen!

Bindande anmälan **senast 31.8** till:
kuurojenhistoria@gmail.com

*Håkan Westerholm berättade på video,
Hannele Rabb översatte*

Dövrästen hälsar

Hej!

Jag skrev i förra numret att tidningen kommer att läggas ner nästa år. Det har varit tal om att tidningen kunde ersättas av ett elektroniskt infobrev. Så blir det inte. Här kommer informationen att finnas i framtiden:

–hemsidan **Dövarbetet** på evl.fi/plus kommer att bli den sida som samlar all information.

–facebooksidan **Viittova seurakunta**

–instagramkontot **kyrkansdovarbete**

–**WhatsApp** (gruppmeddelanden). Skicka ditt mobilnummer om du vill vara med i gruppen!

–**text-tv**. Sannolikt på s. 558. Mer info i nr 3.

–ökad info via **församlingarnas egna hemsidor**.

Informationen går ut som videor på finlandssvenskt teckenspråk med svensk text på de flesta kanalerna.

Meddela hur du helst vill få information om kommande händelser. Skicka din e-postadress och eller mobilnummer senast fredag 25.9 till mig. Du hittar mina kontaktuppgifter på baksidan av tidningen. Du kan skicka sms, e-post eller brev till mig.

Trevlig midsommar!

Maria

Kulturdagarna ordnades till havs

Det var dövföreningen i Jyväskylä, Jyväskylän kuurojen yhdistys, som stod värd för Kulturdagarna. Det visade sig att vara förmånligt att ordna Kulturdagarna som kryssning än i Jyväskylä.

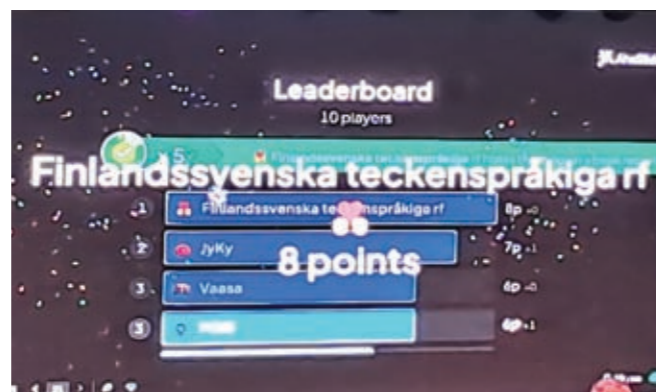
Det var över 700 personer, finska, finlandssvenska och riks-svenska teckenspråkiga och teckenspråksanvändare på Silja Symphony. Främst arbetsföra och barn (86 barn!), men också några äldre finlandssvenska personer.

Dörrvakterna kollade noggrant vilka som hade ett armband och därmed tillstånd att få in i Starlight club, där kulturdagarna arrangerades. I ett skede lär de ha mötts av envisa turister, men de höll ställningarna.

Danny från The Shining cyklade lyckligtvis inte omkring i båtens långa korridorer. Konstverket Billy av den unga konstnären Roope Lindfors var inspirerad av kulturfilmerna.

Föreningen Finlandssvenska teckenspråkiga vann lagfrågesporten. Grattis!

Sisko Hyötylä från Åbo dövförening vann klassen hobbyarbeten, vuxna, med konstverket "Talvipesä Unipussi" (ung. Vinteride, sovpåse).

Händerna som tecknar "I Love You" var gjorda av hamapärlor i plast. Det är Netta Keski-Levijoki som gjort konstverket. Netta representerar föreningen Viittovat perheet (Tecknande familjerna).

På den teckenspråkiga andakten med nattvard var det över 70 deltagare. Marja Saukkonen tecknar inledningsorden.

Foto och bildtexter: Maria Lindberg

Fråga dövprästen

Varför begravde man folk under kyrkgolvet förr?

Då man började bygga kyrkor på 1200-talet, föddes en tanke om att det var en skillnad var man blev begravd. Ju närmare altaret man kunde bli begravd, desto större chans var det att komma till himmelen.

Alla hade inte samma möjlighet att bli begravd under kyrkgolvet eller ens nära kyrkan. Den förmånen hade endast prästerna och de allra rikaste familjerna. Resten begravdes ute på kyrkogården – med undantag för de som begått självmord. De fick inte begravas i vigd jord, utan lades utanför gravgårdens murar.

Vanan att begrava under kyrkgolvet höll i sig i 600 år. Först på 1880-talet, då man upptäckt bakteriernas koppling till sjukdom, slutade man med det på grund av hygieniska- och hälsoskäl. Så här på sommaren får vi vara tacksamma att man inte längre begraver folk under kyrkgolvet. Det doftade knappast ros när det vara varmt ute, särskilt om kyrkan hade sandgolv, alltså hårt packad sand.

Ett vackert kyrkgolv, fast inte i en finländsk kyrka, utan i en kyrka i Tjeckien. Foto: Hannele Rabb

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Ringar, ris och rosendoft – en berättelse om kyrklig vigsel

Sommaren är en tid för bröllop. Många gifter sig i kyrkan, andra på stränder eller i föreningshus. Jag skall nu berätta om bröllop både som tradition och som en kyrklig ceremoni. Här en liten historia:

Ringen

Ögonen glittrar i kapp med guldets då Miisa står böjd över disken på guldsmeden. En vecka sedan friade hon till sin älskade Lars. Nu skall de köpa symbolen för evig kärlek och trohet. Ringen är ju en cirkel. Den har ingen början och inget slut, därför är den en symbol för evighet.

Det unga paret vet redan nu att samma två ringar skall välsignas den dagen de ingår äktenskap. Den dagen trär de ringarna på varandras vänster ringfinger. Förr trodde man att det går ett blodkärl rakt till hjärtat under ringarna på vänsterhand.

Hindersprövning

Miisa och Lars känner sig nervösa. De skall gifta sig. Nu loggar de in på nätsidan för Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata och klickar på länken Äktenskap och partnerskap. Efter en kort stund har de skickat iväg blanketten för hinderprövning.

Vigsel i kyrkan

Så är dagen för vigseln inne. Eftersom både Miisa och Lars hör till kyrkan och är troende var det självklart

att de skulle vigas i kyrkan. De tror att Gud som är kärleken har lett dem till varandra. De vill ha Guds välsignelse för sitt äktenskap.

Miisa och Lars står bakom kyrkdörrarna och kramar varandras händer. Brudbuketten skakar. Brudbuketten är en tysk tradition som kommer från att den förlovade ynglingen skulle ge sin fästmö en blombukett varje dag fram till bröllopet.

Nu slås dörrarna upp och orgeln börjar brusa. Vibrationerna känns i den korsett Miisa bär i sin bröllopsklänning. Då de går fram till altaret knäböjer de.

Vägen framför andra: kärleken

Prästen läser ur 1. korintierbrevet 13, även kallad Kärlekens lag: ”Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den.

Kärleken upphör aldrig”

Ingående av äktenskap

Miisa trär ringen på Lars hand. Det är lite knepigt, Lars’ fingrar har svällt i sommarvärmen. Före Lars trädde ringen på Miisas finger bad prästen för äktenskapet. Nu förklarar prästen att Lars och Mina är äkta makar. De kysser varandra innan prästen välsignar dem.

Nu börjar det!

Riskornen flyger på brudparet och fastnar i Lars lockiga hår då han och Miisa stiger ut ur kyrkan. Några har också landat på den vigselbibel Lars håller i handen. Traditionen att kasta ris är gammal. Det är en symbol för nytt liv och förr tänkte man att många risgryn förutspar många barn.

Nu är Miisa och Lars vigda. Nu börjar den långa vandringen genom livet tillsammans.

Text: Maria Lindberg

Foto: Pixabay

Du kan gifta dig om du:

- fyllt 18 år
- inte redan är gift
- inte är nära släkt med den du vill gifta dig med

Sedan år 2017 får **också samkönade par** gifta sig. Det finns också präster som viger samkönade par fastän evangelisk-lutherska kyrkan har inte ännu fattat beslut om att viga samkönade par.

Ni kan gifta er i kyrkan om både du och den du vill gifta dig med:

- hör till kyrkan
- har fått konfirmandundervisning. (Ni behöver alltså inte vara konfirmerade.)

Bibelns böcker

Jona

Berättelsen om Jona i fiskens buk är spännande. Den finns i Gamla testamentet.

Berättelsen börjar med att Jona är på ett skepp. Det blir en hård storm. Skeppet håller på att sjunka. Sjömännen kastar lasten överbord. De ber till sina gudar. Männerna var inte judar. I sin rädsla och desperation, när gudarna inte hör bön, börjar männen söka efter den skyldiga. Jona, som trots stormen ligger och sover, får männens ondska och misstankar över sig. Jona föreslår själv att han skall kastas över bord för att rädda resten av sjömännen. På det sättet hamnar han i fiskens buk. Han stannade där i tre dygn. Jona ber en bön som uttrycker ångest och oro. Efter att Jona tillbett Jahve, spottade fisken upp honom oskadd på land. Vi kan jämföra Jonas tre dygn tid i fiskens buk och med Jesu död, tiden i dödsriket och uppståndelsen efter döden.

Jonas bok handlar om en deprimerad och ångestfylld man. Hav är en symbol för kaos i livet. Bönen slutar ändå hoppfullt: Räddningen kommer från Herren.

Text: Maria Lindberg

”I tre dagar och tre nätter var Jona inne i fiskens buk.”

Jona 2:1

Den öppna porten

Jag läste bibeltexten i Matteusevangeliet 21:12-17. Verserna handlar om då Jesus kom till tempelplatsen och såg sig omkring. Han såg alla som sålde och köpte där, och blev arg och drev bort dem därifrån. Han sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönehus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste."

Jag började fundera på det här, och läste också om templets historia.

Jag har en egen berättelse om det här, det är alltså bara mina egna tankar och fantasier, något jag har hittat på:

Ett barn har lyssnat till sin fars och farfars berättelser om Jerusalem. Där finns ett tempel. Templet har att göra med fädernas Gud som har lett dem från Egypten till löftenas land. Barnet har fått lyssna på flera olika berättelser om Gud. Men familjen bor i en liten by långt borta från Jerusalem och templet.

En dag kommer fadern och väcker barnet och säger att idag ska de resa till Jerusalem. De ska fira en högtid där. Barnet får fjärilar i magen. Nu ska han äntligen få se templet i verkligheten, det tempel som föräldrarna har berättat så mycket om. De brukar ha med sig en offergåva till templet. Men resan är lång och det är svårt att ta med sig offerdjur på resan. Istället ska barnets far köpa ett offerdjur i Jerusalem.

De reser den långa vägen till Jerusalem. Barnet spanar framåt och hoppas få syn på staden. Nu kommer de allt närmare och barnet ser det stora, fina templet som byggdes på Herodes tid.

Barnet och fadern kommer in på tempelområdet, för de ska köpa ett djur som offergåva till Gud. Men fadern blir förvånad då priserna har stigit, allt är mycket dyrare än förr. Försäljarna svarar dem att visst är det synd att priserna har gått upp, men alla andra priser har också gått upp, det är bara så. "Jag beklagar", säger försäljaren.

Fadern har inte tillräckligt med pengar. Fadern ser på barnet. Det känns svårt att förklara varför han inte har råd att köpa en offergåva.

Barnet vänder sig om och ser en port där det finns trappor som leder upp till templet. Barnet skulle så gärna vilja gå in där, men känner i sitt hjärta att den porten är stängd.

Plötsligt dyker en man upp bredvid barnet.

Mannen är arg och driver bort alla försäljarna vid borden och ropar till dem: "Det är skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönehus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste". Mannen vänder sig mot barnet och pekar med hela sin arm och säger: "Varsågod, gå in genom porten till templet". Glädjen lyser i barnets ögon, det bubblar i hjärtat. Han går in genom porten och sjunger samtidigt "Hosianna, Davids son". Den arga mannen, Jesus, ser då barnet går uppför trapporna till templet. Men överstepräster och de skriftlärdarna blir upprörda. Det leder senare till att Jesus drabbas av deras synd och blir korsfäst.

Den här berättelsen kom i mina tankar. Genom Jesu uppståndelse har porten mellan jorden och himlen öppnats för oss. Det som var förr var stängt är öppet.

Varma hälsningar från Janne Kankkonen!

*Översättning från video: Hannele Rabb
Bild: Janne Kankkonen*

BARNSIDA

Då jag var barn var vi ofta på sommarstugan. Där simmade vi många gånger varje dag. I sjön växte det både näckrosor och massor med säv. Vi brukade göra fina saker av näckrosorna och säven. Jag ska visa:

Näckroshalsband:

Man plockar en näckros med lång stjälek. Stjälkens ände bryter man av ca 3 cm, och drar ner "skalet" en bit. Sen bryter man av en bit till, men åt andra hållet, och upprepar tills man kommer till blomman.

Pompongrisar (ja, så kallade vi dem):

Den här grisen är 1 år gammal.

Senare på sommaren har näckrosorna fått en fröfrukt. Den ser ut som en gris. Man drar bort stjälken och bladen, och sätter tändstickor som ben. Då har man en fin leksak! Småningom torkar grisen och blir liten och brun, men man kan fortfarande leka med den.

Sävbåt:

Av säv gjorde vi massvis med båtar som flöt iväg i sjön. Man rycker upp en sävstjälek. Den tjockaste delen viker man till en mast, och sen viker man säven till en platta, och fäster ihop det hela med sävens smala topp.

"Sevjigotta" (sävgodis):

Vi drog också upp säv och skalade ner en bit och bröt av den vita änden och åt den. Den smakar lite som rå squash (zucchini).

Barnsida: Hannele Rabb

Familjenytt

Vigda

Saara Elina Lautala och Mikko Juhani Martikainen
4.4.2026 i Joensuu

Konfirmerad

Alexander Sakhnyuk Schachner
blev konfirmerad 31.5.2026 i S:t Mikael's kyrka i Kyrkslätt.

Avliden

Ismo Olavi Ahtiainen
f. 30.8.1957 Karhula
d. 13.3.2026 Tammerfors

Ur Marias sommarpredikan

På sommaren kan vi se Guds skapelse som vackrast. Solen skiner varmt från en blå himmel. Träden är gröna. Det blommar och doftar överallt. Humlor, fåglar och fjärilar flyger omkring. Havet glittrar blått. Det är lätt att vara tacksam.

Gud har inte bara skapat naturen och djuren. Han har också skapat oss. På finska är människa "ihminen", "det lilla undret". Vi är alla under. Vi är alla skapta precis sådana som Gud vill att vi skall vara. Vi har rätt att njuta av sommaren med hela vår kropp och alla våra sinnen.

Glad sommar!

Text: Maria Lindberg

Kyrklig information

Händelsekalender

- 25.7 kl 13, Jakobstad: Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i samband med Jakobsdagarna på Hällsand (Hällanvägen 307)
- 30.8 kl 14, Borgå: Nattvardsgudstjänst på teckenspråk i Lundagatans kapell
- 15.9 kl 12, Kyrkslätt: Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i Kyrkslätt kyrka. Meddela senast 5.9 till Maria om du behöver skjuts från västra Nyland.
- 27.9 kl 14, Borgå: Nattvardsgudstjänst på teckenspråk i Lundagatans kapell
- 25.10 kl 14, Borgå: Nattvardsgudstjänst på teckenspråk i Lundagatans kapell
- 20.12 kl 14, Borgå: Nattvardsgudstjänst på teckenspråk i Lundagatans kapell

De Dövas Mission hade möte i Tallinn

Lördag 18.3.2026 steg en grupp på 18 personer in i en sovjettida byggnad i Tallinn. Det var Dövas hus. Dövas förbund, dövföreningen och en idrottsförening verkar i huset som ägs av döva.

De gästvänliga esterna bjöd på både salt och söt paj. Fem frivilliga seniorer från församlingen Sakarias församling hjälpte med serveringen. Församlingen har fått sitt namn efter Johannes Döparens far Sakarias som blev stum och kommunicerade med handtecken.

Sedan började De Dövas Missions möte. Det var kort och effektivt. Sirpa Lehtinen valdes till ordförande.

Efter mötet tecknade dövpräst Tiiu Hermat från Sakarias församling och diakonen i Helsingfors, Päivi Korhonen, en andakt turvis på estiskt och finskt teckenspråk.

Text: Maria Lindberg

Foto från ett helt annat tillfälle:
Andakt i Äppelbacken i Borgå 26.3.

Foto: Berit Petäjäinen

Hej, har du tid för en fråga?

Vad har Dövas församlingsblad betytt för dig?

Hur önskar du få kyrklig information efter att den här tidningen har lagts ner?

Monica Fyrqvist, Karis

Jag har nog alltid läst tidningen och om alla kyrkliga händelser. Det har varit trevligt att höra om vad som har hänt inom kyrkan. Det har varit viktigt för mig. Nu då tidningen kommer att läggas ner, tänker jag på hur det blir i framtiden. Hur ska alla döva få information? Prästen får väl börja skicka ut textmeddelanden. Det blir säkert problem.

Foto: Lai Ha Tang

Håkan Westerholm, Borgå

Då Dövas församlingsblad grundades började finlandssvenska döva få bra information på svenska, det var trevligt och bra för den finlandssvenska identiteten. Tidningen har verkligen varit viktig för oss! Vilken lättnad att ha fått den i postlådan och kunnat bläddra och läsa i den! Och nu ska tidningen läggas ner nästa år. Hur ska vi då få information? Det blir problematiskt. Hörande får information, vi får ingenting. Det är diskriminerande! Vi döva betalar också kyrkoskatt. Utan tidning är det inte jämlikt.

Oscar Lönnholm, Hankasalmi

Det är roligt att läsa nyheter, om bibeln och om tro. Jag är ju själv troende och hör till kyrkan. Och så får man veta var och när det är gudstjänster. Det är viktig information, liksom också dödsannonserna. Hörande får ju information i Kyrkpressen, så här kommer en idé: det kunde finnas information till teckenspråkiga finlandssvenskar i Kyrkpressen. Man kunde samarbeta på det sättet. Idag är mycket digitalt, men en papperstidning är något man kan hålla i. Jag hoppas att tidningen inte försvinner helt.

*Videointervjuer: Janne Kankkonen
Översättning: Hannele Rabb*

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi
Adressregistret förvaras på Marias jobbdator och används inte till annat än postningen av tidningen.

Diskriminering

För ett par år sedan kom familjen, två vuxna, tre barn och hund, med Viking Line för att fira jul i Finland. Mamma Jo hade bokat biljetter i sitt namn. Hon måste åka tillbaka tidigare än de andra och då måste returrejan ändras till pappa Ros namn. Vi ringde till Viking Line, jag som teckenspråkstolk, och framförde ärendet. Ro var fysiskt närvarande vid samtalet och Jo på videolänk i Stockholm.

Svaret blev att ”det inte går att ändra resan via tolk per telefon, för man vet ju inte om du faktiskt är tolk!”

–Jo ni ska åka till Viking terminalen i Stockholm och ändra resan till Ros namn. Det går inte heller att ändra på Viking Lines hemsida under ”mina bokningar”, sade en bestämd dam i luren.

–Går det att göra en dylik ändring för hörande per telefon, frågade vi.

–Javisst, det går bra för hörande kunder att ringa och göra en ombokning.

–Men varför? Och var är skillnaden, frågade vi?
”Det är bara så”, var svaret!!

Efter en stund ringde jag och sade att *jag* var Jo och nu måste byta returbiljetterna från mitt till min mans namn.

–Jag är redan i Stockholm och jobbar och min man Ro kommer med barnen senare.

–Javisst, det går bra!

Saken var klar på 2 minuter. Det var första gången jag ljög för att få en enkel sak fixad. Att döva inte kan göra så med tolk är skamlöst!!

En gammaldags telefon. Foto: Hannele Rabb

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

Visste du

att jag gör hembesök?
Bjud hem mig!
Vi ses!

Post

KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors

